

viste er bleven reduceret gennem Aarene til en ganske almindelig Stramrulle, altsaa det er heller ikke noget stort Resultat af de 153,000 Kr. Men den højtærede Minister nævnte ikke andre, og hvis Ministeren havde kendt andre, kan jeg ikke tænke mig; han ikke havde nævnt dem, for de havde dog vejet en Smule mere end en Bunke Anbefalinger. Jeg antager altsaa, at den højtærede Minister ikke har kendt andre, og jeg henstiller derfor, om disse Ting ere tilstrækkelige til at opveje de 153,000 Kr. + yderligere 30,000 Kr., der nu ere foreslaaede. Jeg kan ikke se, at de veje disse Beløb op. Yderligere synes det, som om den højtærede Minister i nogen Grad vil motivere Bevillingen med, at man nu en Gang har Møllen, og at man jo da saa burde bruge den til noget. Hvad skulde man ellers bruge den til? Jeg ved ikke andet at svare dertil, end at jeg er tilbøjelig til deraf at drage den Slutning, at den højtærede Indenrigsminister lige saa lidt som Professor la Cour besidder den Geniets Gnist, der gør sin Mand til Opfinder.

Saa skal jeg udtale lidt om vor Patentordning. Den højtærede Minister citerede til Fordel for den en Udtalelse af et æret Medlem af dette Ting, tilhørende mit Parti, en Udtalelse om, at Loven ikke skulde gøre det muligt for enhver at faa Patent paa en hvilken som helst Bagatel. Deri er jeg ganske enig med min ærede Partifælle, som har udtalt det, men det var heller ikke det, min Kritik gjaldt, men derimod den „Klipning“, som det forekommer mig, at vor Patentordning faktisk gør Opfinderne til Genstand for, naar disse komme og søge Eneret paa en Opfindelse for en Række af Aar. Jeg illustrerede dette ved at anføre de budgetterede Tal. Indtægten er allerede nu, da vor Patentlov kun er 12 Aar gammel, da altsaa de 3 Aar ere tilbage, i hvilke der svares den højeste Afgift, 212,000 Kr., medens Udgiften kun er 28,000 Kr., altsaa der er et Overskud allerede nu af 84,000 Kr., og dette Overskud maa ventes forøget ganske betydeligt i de kommende Aar, da de højeste Afgifter skulle svares af Patenthaverne. Jeg kalder det en Klippemaskine til at klippe Opfindere med. Jeg omtalte dernæst Patentkommissionens efter mit

Skøn formodede Misforstaaelse af sin Opgave. Det er heller ikke Smaating, dette gælder; jeg skal nævne et enkelt Eksempel. Det gælder en Opfindelse til rationel Udnyttelse af vore Moser, en Opfindelse til fuldstændig maskinel Udnyttelse af de vidtstrakte Mosearealer, vi have her i Landet. Vi have allerede til Dels en saadan, men ikke paa alle Omraader, der er et enkelt Led i Produktionen, der sker ved Haandkraft, og derfor kan man ikke naa til ubegrænset Produktion, da Haandkraft altid er indskrænket. I Anledning af denne Opfindelse veksledes der mange Skrivelser Maaneder igennem imellem Opfinderen og Patentkommissionen, og det endte med, at denne erklærede, at den ikke indsaa, at der kunde gives Patent paa Opfindelsen. Saa skrev Opfinderen et Brev til et privat Bureau, og i det skældte han Kommissionen ud og sagde, at den forstod ikke sin Opgave. Bureauet spurgte Manden, om det maatte sende den Skrivelse til Patentkommissionen, og dertil svarede han: Ja, med stor Fornøjelse. Da det skete, kom Kommissionen i Tanker om, at der intet var i Vejen for, at vedkommende Opfindelse kunde blive patenteret, men nu erklærede den — at det ikke var en Opfindelse, men at den maatte udstykes i 4, at der efter Kommissionens Mening her forelaa 4 Opfindelser, og at der maatte udtages Patent paa hver af dem for sig —, medens den før ikke en Gang kunde se, at der her var en eneste Opfindelse, der kunde patenteres. Det forekommer mig at tyde paa en Misforstaaelse, som om det var Patentkommissionens Mening, at Opfinderen igennem de 4 Opfindelser kunde klippes noget mere end ved den ene, men jeg kan ikke tænke mig, at det skulde kunne være Kommissionens Hensigt. Imidlertid havde denne Korrespondance været saa længe, at da Patenterne endelig bleve givne, var den Mand død, hvis Moseareal var til Disposition, og den Kapital, der havde været disponibel, havde kastet sig over andre Opgaver. Patentet blev derfor aldrig ført ud i Livet og forfaldt. Jeg skal nævne et andet Eksempel fra den allersidste Tid. En Motorfabrikant i Randers søgte Patent paa en ny Anordning af et Glødeløst til en Brændselolie-motor. Denne Ansøgning har vandret